

Köleci Yasa 20

— Bayram KAYA · 03 Eylül 2017

Yani kişiler emeğine karşılık olandan, fazlasını çalışıyordu. İşte kişi ya da grup kendi doymasından daha fazlasını üretirler. Kendi doymalarından daha fazlasını ürettikleri iki aşamalı bu çalışma "emek gücüydü". Pekiyi ittifak içinde yarın bozulacak, çürüyecek, kokacak olan bir şeyi; kişi ya da grup neden fazla fazla üretiyordu?

Zaten ittifakların nedeni de bu emek gücüydü. İttifakın nedeni de, çürüyecek olanın üretilmesi de; emek değil, emek gücü süreci içinde oluyordu. Bu sihirli durum kişinin ya da grubun doymasına karşılık olan emeği değildi. İttifakın nedeni de emek gücüydü. Eş deyişle doyacağından daha fazlasını üretmeleriydi. Emek gücü; emeklerle ve artı ürün veren bileşik zamanlı çalışmalarla iki aşamalıydı. Kişi emek gücü içinde ilkin emeğinin karşılığını alıyordu.

Sonra da emeğinin karşılığı olandan daha fazlasını alıyordu. Kişi doyduğunun fazlası olan bu buğdayı ittifak ettiği karşı grubun kunduracıların doyması için üretiyordu. Pekiyi de neden? Çünkü derici de buğday üretene, kendilerinin ihtiyacı olandan daha fazla ürettikleri kundurayı (çarığı) üretiyorlardı. Yani ihtiyaçtan daha fazlasını üreten emek güçleri, karşı grupların emek gücü takaslarıyla şimdi artık kunduraya dönüşmenin karşılığı olan ittifaklı oluş, taahhüdüydü.

Kunduracıda kendi tüketeceği kunduradan fazlasını üretmekle, emeğinden fazla olan zamanda emek gücünü buğday üretenler için çalışıyordu. İşte El'in oynadığı illüzyonlu oyun, kolektif bilinçle bilinen bu tarihi nesnel ve somut gerçekliklerin üzerineydi. Yani emeğe değil, emek gücü üzerineydi.

Kunduracı emeğinden fazlasını, buğday üreten için çalışır. Ve buğday üreticisi kişi ya da grup ta kendi tüketeceğinden (emeğinden) daha fazla olan buğdayını kundura üreticisi için çalışır. İşte ne sihiridir ne keramet; akıl çabukluğu illüzyon olmakla buradadır marifet oldu. Bu marifet garip bir El söylem şekli oluştu. Bu söylem şekli emek gücünün sömürülmesine konu yapıldı. Bu sömürü şekli açıktan değil de dolaylı yol üzerinden oldu. Mal mülk gibi donmuş emekler kimi kişilerin malı mülkü oldu.

Buğdayın üretildiği alan ile koyun gibi malın otladığı El Şadday dağları gibi otlak alanlar, kimi kişilerin mülk ve tasarrufu oldu. Artık buğday üreteceklerin, buğday üretecekleri bir alanı yoktu. Çobanların, dolayısıyla kundura yapacakların koyun otlatacakları bir yeri de yoktu. Tasarruf ve irade toprağı olan mülk sahibinin elindeydi. Bunu da onlara gizli gündemlerinin kendisi olan El vermişti.

Buğday üretecek olanlar da koyun otlatacak olanlarda mülk sahibine başvuruyordular. Sürecin nasıl olacağına emek gücü sahipleri değil de mülk sahibi olan El karar verecekti. Yani kunduracının da çobanın da, buğday üretenin de; mülk sahibinin mülkü üzerinde çalışmalarıyla karınları doyacaktı.

Çalışanın karnının doymasından arta kalan çalışmaları da mülk sahiplerinin huzur hakkı olmakla, mülk sahiplerine kalacaktı. Ahit buydu. İttifaklara konu olan emek gücü böylece iç edilmişti. Sihar de, marifet te, adalet te buydu. El, sadece ittifakların ortaya koyduğu; kunduracının buğday üreticisi için çalışmasını; buğday üreticisinin kunduracı için olur emek gücü çalışması olan "toplumsal bağ enerjisinin" üzerine oturmuştu.

İşte emek gücü bilinci bu nedenle totem yapı içinde belirmedi. İttifakı yapı içinde tüketilenden fazla olan buğday; ittifak içinde karşı grubun fazla üretilen kundurasına denk düştü. Fazla ürün daha önce de tapınak temaslarına ve gömülen ölülerinin yamyam gruplar tarafından yenmemesi için mezarlara ölü yiyeceği diye konmalarına denk düşmüştü.

Hani "öte dünyada yesin diye ölü mezarına yiyecek koyuyorlardı" diyen tarih öğretisi var ya; işte o işin asıl aslı buydu. Gruplar yamyamlıktan vaz geçtiği halde neden olduğunu bilmeden mezarlara yine de bu yiyecekleri, bu kez de gelenek olmakla konmaya devam etmekle bu süreç günümüzde ölü yemeği verilmesine dönüşmüştü.

Totem grup içinde fazla ürün de verse sadece doyma olarak tüketilen üretim hareketinin fazla ürünü; ittifak içinde kunduraya denk gelmekle, bu fazla ürün üretenin doyması yanında kundura sahibi olmasını sağladı. İşte bir üretimin doyulandan (ihtiyaçtan) fazlası olan kısım, size başka bir tüketim nesnesi oluyorsa; bu üretim hareketinin iki parçalı oluşu demektir. Üretim hareketi parçasının biri doyulan (kendi ihtiyacınız olan) kısım olmakla emeğinizdi.

Üretim hareketinizin kunduraya, dokumaya karşılık olan kısmı da; emek gücüydü. İttifaklar üretim hareketinin ikinci parçası (emek gücü)üzerine bir bağ ve bağıntı olukla ortaya çıkmıştı. El de emeğin ikinci parçasını (başka bir kullanım değeri için harcanan emek gücünü) mal sahipliği hakkı yaptı.

Buna kira, rant, faiz, kar, finansman, mülk amortismanı (ne demekse-yani mülk hakkı oluşu, korumaya ve sömürü aracı kılmaya devamla) kredi, enflasyon vs. gibi uyduruk sanal süreçlerle illüzyonlar etmekle köle emek gücünün "mülk sahibine çalışma" olmasını ortaya çıkarmıştı. Bu iş ve rızk verirlikti.

Sentez gibi sentez süreçleri; kendi iç ve dış şartlarının farklı kat sayılarıyla gelişirler. İç sentez süreçleri üç kat artarken dış yüzey süreçleri iki kat artar (hacim-alan çelişmesi). Hacim yüzey alanı gerilim farkı nedeniyle sentez bölünür. Yani bu bölünme vakti gelmiş bir zorunluluktur. Kolektif inşa üzerine kolektif geri bağlanım yasalarını, referans etmekle kolektif sürecin özel mülk sahipliğine giden süreç olması pek olasıydı.

Ama inşacı olan bu referansların, zorunlu bağıntı ilişkilerine; rızk, nasip, takdir, tevekkül, biat gibi yapay anlamlar uydurup, zorunlu olanı sistem dışı iradenin takdirine çevirip; tevekkül ve biatlarla sömürü

yapılması yapılırsa da zorunlu değildir.

Kişi ya da grubun kendisi, totem meslekli kolektif üretim hareketi içindeyken sırf emeğini alıyor ya da tüketiyordu. Başka bir şey yoktu. Üretim hareketi bu tarz üzerine bir çevrimlik bütünsel süreç olana dek kişi ya da grup yarın yine aynı çalışmasının diğer etaplarını çalışmaya koyuluyordu. Kişi ya da grup ittifakı, ittifakı üretim hareketi içinde; kendi kolektif grup bilincini, başka bir gruba ait olmakla kendi kolektif emek ürünü olmayan bir tüketim nesnesini de içeriyordu.

Nasıl kendi emeğinden fazlası olanı, ittifak içinde farklı gruba ait farklı emek güçlerinin girişmesini yaptıysa; işte bu bağsan girişmesiyle de ittifakı belirleyen bağ enerjisi çekimini ortaya koymuştu.

5-Köleci sistem çalışana vaat eden, mülk sahibine somut gerçekleşen bir oluşumdur. Bu sürecin oluşmasına önce zihni iknaları oluşturan vaatlerle başlamıştır. Aslında her vaat bir kaybettirme sebebidir. Vergi deniyorsa malınız kaybettiriliyor. İdealiniz için feda olun deniyorsa, size canınız kaybettiriliyor.

Sadaka ömrü uzatır deniyorsa; toplum sal oluş bilinciniz kaybettiriliyor. Toplumsal bilinçli duygular yok olup; nesnel olmayan; doğru olmayan duygular yaratılıp, duygunuz sömürülüyordur. Doğada yardım ve paylaşma vardır. Ama bu yardımlaşma üreten ve çalışan her emek gücü üzerinde sömürü yapmasıyla ortaya konan muhtaçlıkların devam etmesi oluyor. Sadaka ajitasyonları doğada yoktur.

6- El ile Vaat olan söylemlerin bir ucu yalana kaymaktadır. Yalan ve yanıltma illüzyonu bu sistemin esasıdır. Bırakın vaat ile yanıltmayı, sistemi ortaya korken yalan ile ortaya koyar. Sözler hep köleci sisteme göre olduğu için geçmişin başına da El; "evvel benim" diyerek sisteme köleci bilinci koyar.

Kurallar çekilmiş şanslılar ve şanssızlar sistem içinde yerlerini alınca; emek gücü üzerine oturan El; sistem içine hitap ederken "artık alın terinle kazanacaksın" der. Kolektif bilinç ve doğa karşısındaki kolektif mücadeleli koruyuculuktan kopmaktı bu. Bu süreç El'e göre sistemin ilk başı ve kaderlerin yazıldığı ilk andır. Bu nasıl evveldir ki (yalandır ki) insanlık tarihi içinde milyonlarca yıl alın teri olmadan geçen bir süreç vardır.

Ve bu geçmiş içinde alın teri olmadığı için ilk başta "alın terinle kazanacaksın" denen bir zaman da yoktur. Bu söz kolektif bağıntılı koruyuculuğu ortada kaldıran köleci sistem içindeki El emek gücü üzerine oturur oturmaz oluşan çatışmalar nedeniyle çatışmalara denk düşen söylemi karşılıklarla oluşturulanlardandır.

Avcılığın, toplayıcılığın olduğu süreçler çok zahmetli de olsa, köleci döneme göre kolektifi korunmanın rahatlığı olan bir ortak yaşamdı. Bu ortak yaşamı, köleci zulümle karşılaştıran bilinçler; kolektif yararın köleci zalimliğe ve zulme karşı olan bu farkını "cennet dönem olmanın algısı" oluşla ifade ediyorlardı. Yani kolektif yaşam farkı ile köleci yaşam farkı arasındaki özleme cennet diyorlardı. Gazoz ırmaklarının

çikolata ağaçlarının olduğu yer olmadan önce İçi bu farkların söylemi ile dolduruluyordu.

Alın tersiz uzun bir avcı ve toplayıcı süreç içinde, dönemin sona doğru totem meslekleri ortaya çıkar. Ortam içinde totem meslekli alın teri olduğu halde hala "alın terinle çalışacaksın" diye bir algı ortada yoktur. Olup biten, olması gerekenler; doğal seyrediş içinde referans değeri olukla algılanmaktadır.

Bu dönem içinde sosyal anlayışlı totemi manalı olgular vardır. Doğada yakaladığı koyuna değil de karşı grubun güttüğü koyunu yakalamak, hem ölüm demektir. Hem de totem yasalar gereği onların temas ettiklerine sizin temas etmeme tabunuz vardı. Onların dokunduklarını yememe vardı.

Yani karşı grubun totem meslekli envanterleri içinde koyun, buğday, arpa, elma, domuz; arpa şarabı, elma şarabı, koyun ya da deve sütü gibi envanterlerden oluşan yiyecek içecekler vardı. Bir grubun totem ürünü diğer bir gruba totemi tabu yasağıydı.

İttifaklardan önceki bu süreç totem mesleklerden ötürü gruplar anlayışı içinde ittifaklar içinde bile sosyal hafıza olukla muhafaza edildi (korundu). İttifakın içi bu sosyal muhafazalı mantıkla "birden bire bir yasak meyve ya da yiyecek içecek olgusu" anlatımları olmakla ortaya çıkar. Her ne kadar sosyal mantıklı hafızaları mahfuz (saklı) kalmak kaydıyla; kendi ittifakları içinde dokunmama tabu yasağını aşmış gibi görünseler de bir yandan da dıştaki ittifakların üretim nesnelere yine totem tabu yasağı oluşla bakmaya da devam ediyorlardı.

İttifak içinde akan süreç, farklı totem meslekler girişmelerinden ötürü ve totem mantığa göre senteze uğrayan totem meslekli mantıkların karmaşıklaşan sentezinden ötürü hızlı akar. Daha yasak meyve olayının sosyal mantalitesi anlaşılıp, sindirilmemişken; "totem meslekli artı ürünler sentezlemesi", grupların kendilerine özgü başka nedenlerle birleşen, yeni anlayışla olan yansımalarını vermişti.

Bu yansılardan birisi de sunu da bulunma (kurban-kurtulmalık vermenin) dönemi idi. Sunu dönemi içinde ve sunu dönemi öncesinden beri totem grupların diğer totem grupları yeme dediğimiz yamyam olma süreçleri vardı. Totem mesleğine geçememiş olan aç grupların; bir totem mesleği icra eden grup aitlerine ait, gömülü ölülerini yeme yamyamlığına devam ediyorlardı. Totem mesleği edinen grup içinde açlık gerilediği için yamyamlık etme refleksi de gerilemişti.

Üretim hareketi geliştiremeyen yamyamlar hala saldırgan bir tehdit olmaktadır. Üretim hareketi içinde olan grup doyulandan fazlası olan yiyeceklerini gömdükleri ölülerinin üzerine koydular. Ki yamyamlar bunu yiyip ölülerini rahat bıraksındı. Yiyecek verme süreci ölü cesedinin yenemeyecek bir çürümeye gelişine kadar sürdü. Bu da en fazla otuz beş kırk günde gerçekleşen çürümeye sürecine denk geliyordu. Ölüsünü yenmekten "kurtarmak" için karşı gruba hediye sunumlu bu tarzdan olan temaslar başlamıştı.

Daha ittifakların özgün sorunları tartışılırken ittifakın içi El manalı mantalite anlatımlarıyla hayal heyecanlı rüzgârlar estiriyordu. Ve kolektif sentezli süreç, bu masum tartışmalar sonunda özel mal mülk tandanslı eğilimlere doğru kaymaya başlar. Özel eğilimli düşüncelerin yansıması kolektif olanın koruyucu ve gözetici ligi olan, ortak hazır algı ve ortamın terk edilmesi oldu. Genelin hilafına gelişecek olan özel mülk sahipliği ve kölece karakter belirmesi; "alın terinle kazanacaksın" söylemine dönüşür.

İşte köleci sistemi ortaya koyan gelişmeler; şunun şurasında on bin; bilemedin 12 bin veya 15 bin yıl öncesinde başlatılmış olan uygarlaşma sürecidir. Köleci süreç te bu sürecin yaklaşık son altı bin yılıdır. Yaklaşık altı bin yıllık köleci süreci, evrenin başlangıcına götürüp; süreç baştan beri zaten bu böyleydi demekle yalanı oluşturur. 12 bin yıl önce bile süreç, köleci süreç değildi. Söylemi yalan olanın vaadi yalan olacaktı. Vadi yalan olan da kandırmayı, yanıltmayı ve acınacak durumların istismarını ortaya koyacaktı.

Siz kaybettikçe vaat ederler. Vaat ettikçe de size kaybettirirler.

Bu kayıplar canınızdır. Cennet karşılığında canınızı ister ve buna kârlı alışveriş der! Malınızdır.

Yolsuzluğu; hırsızlık, ahlaksızlık saymayışla; çapula ganimet der. Böylece ahlak erozyonları yapıp, onurunuzu kaybettirir. Kaybedilen onurunuzu çapul (ganimet) onuruyla ödüllendirir!

7-Samilerin kutsal söylemleri içinde Samilerin de bir El Hak anlayışı vardır. Ya da İslam disiplini içinde olan diğer bir mana anlayışlı söylem de El Hak'tır. Yani El'in üzerinizde paylaştıran, düzenleyen ve irade olma, hakkı vardır. Bu mana "El Hakk" diye bugün de söylenir. Bu söz; El'in üzerinizde hakkı olduğuna dair El'i konuya tanık kılmayı yemin etmekle söze başlar oluştur. El'e olan bağlılıkla sözünüzün doğruluğu olukla anlaşılır. Bunun üstünde ve ötesinde bir anlam ve yaptırım olamaz.

Bu söylem içindeki El'in anlamı bilinmese de çağlar boyu oluşturduğu etkin kültürün estirdiği rüzgâra bambaşka anlamlar izafe edişle oluşmanın basıncı sürüyor. Bu El'in sözünün dinlenir ligi, geçerliği ve köleci mana ihyasının bir başka söylem ve anlatım olma kıskacıdır.